

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@femmesforfreedom.com>

Verzonden: maandag 30 maart 2026 12:15

Aan: 5.1.2.e <5.1.2.e@eerstekamer.nl>

Onderwerp: Re: Verzoek tot herstel omissie en expliciete opname van huwelijkse uitbuiting als vorm van mensenhandel in de Wet modernisering en uitbreiding strafbaarstelling mensenhandel Inbox Luci

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e [@femmesforfreedom.com](mailto:5.1.2.e@femmesforfreedom.com). [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte 5.1.2.e

Morgen, 31 maart, staat de "*Wet modernisering en uitbreiding strafbaarstelling mensenhandel*" als beslistpunt op de agenda van de commissie Justitie en Veiligheid. U staat voor een principiële keuze: wordt dit wetsvoorstel als hamerstuk afgedaan, of maakt u toch ruimte voor een inhoudelijk debat?

Wij doen een dringend beroep op u om een debat te steunen.

De reden waarom wij dit vragen is ernstig en concreet. In de huidige vorm van het wetsvoorstel zullen slachtoffers van huwelijkse uitbuiting in de praktijk niet of nauwelijks erkend worden als slachtoffer van mensenhandel, terwijl experts deze vorm van uitbuiting al jaren beschouwen als een ernstige en structurele mensenrechtenschending. Het gevolg is dat hun rechtspositie aanzienlijk zwakker blijft dan nodig en gerechtvaardigd is.

Expliciet versus impliciet: een cruciaal verschil

Het verschil tussen een expliciete en impliciete strafbaarstelling is geen semantische kwestie, maar raakt de kern van rechtsbescherming. Het heeft directe gevolgen voor opsporing, vervolging en bescherming.

Wanneer huwelijkse uitbuiting expliciet wordt opgenomen in artikel 273f Wetboek van Strafrecht, wordt uitbuiting in de kern van het delict verankerd. Daarmee is duidelijk dat het gaat om mensenhandel en dat het oogmerk van uitbuiting of daadwerkelijke uitbuiting centraal staat.

In de huidige systematiek van artikel 273f komt het echter voor dat in bepaalde subcategorieën uitbuiting niet uitdrukkelijk genoemd wordt, maar hooguit impliciet wordt verondersteld. Dat betekent dat strafbaarheid afhankelijk wordt van interpretatie en van feitelijke omstandigheden die de rechter als "uitbuiting" kwalificeert. Dit vergroot onzekerheid, verhoogt de bewijslast en maakt vervolging moeilijker. Juist in situaties waarin slachtoffers ogenschijnlijk instemmen of waarin dwang minder zichtbaar is, terwijl die dwang in werkelijkheid structureel en allesomvattend kan zijn.

Bewijslast en juridische onzekerheid

Zonder expliciete erkenning ontstaat een grotere kans dat zaken stranden omdat rechters moeten oordelen op basis van complexe feitenpatronen. Dit leidt tot juridische onzekerheid, terwijl bij mensenhandel juist duidelijkheid en daadkracht nodig zijn.

Rechtszekerheid voor slachtoffers: géén aangifte nodig

Mensenhandel kan ambtshalve worden opgespoord en vervolgd. Een aangifte is niet vereist. Dat is essentieel, omdat slachtoffers vaak fysiek en emotioneel niet in staat zijn om aangifte te doen. Juist daarom is het van groot belang dat huwelijkse uitbuiting ondubbelzinnig onder mensenhandel valt: zodat slachtoffers niet afhankelijk zijn van hun eigen mogelijkheid om een procedure in gang te zetten.

Juist bij huwelijkse uitbuiting is die afhankelijkheid vaak diep verankerd: sociaal, financieel, juridisch en emotioneel. Het gaat veelal, maar niet altijd, om vrouwen met een migratieachtergrond of huwelijksmigranten die in volledige afhankelijkheid leven, zonder bewegingsvrijheid, onder

voortdurende controle, soms opgesloten, mishandeld en uitgebuit als huishoudelijke of seksuele slaaf. Experts kwalificeren dit als mensenhandel. Toch ontbreekt expliciete erkenning tot nu toe in het wetsvoorstel.

Huwelijkse uitbuiting is realiteit, geen randverschijnsel

Voor sommige vrouwen is huwelijkse uitbuiting een permanente realiteit: geen bewegingsvrijheid, voortdurende controle, isolatie, mishandeling, gedwongen arbeid, slavernijachtige omstandigheden. Deze slachtoffers worden feitelijk opgesloten in een huwelijk.

Dat deze vorm van uitbuiting niet expliciet wordt erkend in de wet, belemmert een actieve aanpak van deze misstanden en laat slachtoffers zonder adequate juridische bescherming achter.

Wat is het bezwaar?

Wat is het wezenlijke bezwaar tegen het toevoegen van een lid aan artikel 273f waarin duidelijk wordt vastgelegd dat huwelijkse uitbuiting onder mensenhandel valt, bijvoorbeeld wanneer een echtgenoot/partner, al dan niet gesteund door familieleden of derden, een ander in een afhankelijke positie brengt met het doel die persoon te onderwerpen aan arbeid, diensten, seksuele uitbuiting of slavernijachtige praktijken, zonder vrije instemming?

Bescherming van slachtoffers zou in wetgeving prioriteit nummer één moeten zijn.

Mensenhandel is een mensenrechtenschending

Mensenhandel vormt een grove inbreuk op menselijke waardigheid en lichamelijke en geestelijke integriteit en wordt internationaal gezien als schending van fundamentele mensenrechten, waaronder artikel 4 EVRM. Ook het EU-Handvest verbiedt mensenhandel expliciet. Juist daarom is er nationaal en internationaal al jaren prioriteit voor opsporing en vervolging en geldt een zware strafbedreiging.

Wij hopen dat een meerderheid in uw commissie een verzoek om debat zal steunen, zodat er ruimte ontstaat om de minister te vragen de omissie, waarvan wij u in een eerdere fase al op de hoogte hebben gesteld, door middel van een novelle te herstellen en huwelijkse uitbuiting expliciet als mensenhandel op te nemen in artikel 273f.

Tot slot wijzen wij u op de documentaire “Gedwongen Geloften”, die vanavond om 21.20 uur op NPO 3 wordt uitgezonden. Vier vrouwen vertellen hierin hun verhaal over gedwongen huwelijk, gedwongen achterlating, huwelijkse gevangenschap en huwelijkse uitbuiting. Deze documentaire maakt het leed tastbaar én onderstreept hoe cruciaal goede wetgeving is.

Wij vertrouwen op uw verantwoordelijkheid als senator om te zorgen voor deugdelijke wetgeving en effectieve bescherming van slachtoffers.

Hoogachtend,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

Femmes for Freedom | Defending Girls and Women's Rights

Jan van Nassastraat 102

2596 BW Den Haag
+31 (0)70 362 65 06
www.femmesforfreedom.com
Connect with us on [Facebook](#) and [Twitter](#)

Op ma 23 mrt 2026 om 18:06 schreef [REDACTED]

<[REDACTED]@femmesforfreedom.com>:

Geachte mevrouw [REDACTED] 5.1.2.e

Naar aanleiding van mijn eerdere contact met u in november, waarin ik per e-mail de omissie in het wetsvoorstel Modernisering en uitbreiding strafbaarstelling mensenhandel onder uw aandacht heb gebracht, wend ik mij opnieuw tot u. Nu er wederom een behandeling in de commissie Justitie & Veiligheid is gepland en de beantwoording door de Minister van de door de Eerste Kamer gestelde vragen onze zorgen met betrekking tot huwelijkse uitbuiting niet heeft weggenomen, acht ik het noodzakelijk dit opnieuw onder uw aandacht te brengen.

In de bijgaande bijlage geven wij vanuit onze expertise antwoord op door uw Kamer gestelde vragen. Wij komen tot de conclusie dat in het wetsvoorstel modernisering en uitbreiding van de strafbaarstelling van mensenhandel met betrekking tot huwelijkse uitbuiting nog altijd een aantal belangrijke zorgpunten blijft bestaan.

Nu de beantwoording door de Minister deze fundamentele zorgen niet heeft weggenomen, blijft een novelle de enige zorgvuldige en juridisch houdbare route om deze omissie te herstellen.

Onze oproep is daarom helder en dringend: herstel deze fout en zorg voor een expliciete strafbaarstelling van huwelijkse uitbuiting als mensenhandel. Alleen zo kan effectieve bescherming, vervolging en erkenning worden gewaarborgd.

Femmes for Freedom gaat hierover graag met u in gesprek, bij voorkeur voorafgaand aan uw inbreng voor het derde verslag, om onze zorgen en aanbevelingen nader toe te lichten.

Wij danken u voor uw aandacht en zien uit naar uw reactie.

Met vriendelijke groet

[REDACTED] 5.1.2.e [REDACTED] 5.1.2.e

[REDACTED] 5.1.2.e

Op ma 10 nov 2025 om 16:17 schreef [REDACTED]

<[REDACTED]@femmesforfreedom.com>:

Geachte [REDACTED] 5.1.2.e

Morgen, dinsdag 11 november, behandelt de Eerste Kamer in de Commissie Justitie en Veiligheid het wetsvoorstel Modernisering en uitbreiding strafbaarstelling mensenhandel. Voor ons, Femmes For Freedom, is de vraag of dit voorstel als hamerstuk zal worden afgedaan, of dat de commissie de verantwoordelijkheid neemt om een ernstige omissie te herstellen. Wij hebben een aantal commissieleden van partijen die in de Tweede Kamer amendement en moties betreffende dit

onderwerp hebben gesteund, benaderd met het verzoek deze omissie te herstellen. Middels dit schrijven brengen wij ook u als griffier van de commissie op de hoogte.

Tijdens de behandeling in de Tweede Kamer werd beoogd om huwelijkse uitbuiting expliciet onder de strafbaarstelling van mensenhandel te brengen. Door een fout in het wetgevingsproces is deze uitbreiding echter onbedoeld buiten de uiteindelijke wet gebleven. Het gevolg is dat één van de meest ingrijpende vormen van structurele uitbuiting, waarbij een vrouw wordt gedwongen tot het verrichten van huishoudelijke of andere diensten of arbeid binnen een huwelijk of relatie, tegen haar wil en onder omstandigheden van dwang, geweld, bedreiging of misbruik van autoriteit, nog steeds niet strafbaar is.

Vrouwen en meisjes die leven in huwelijkse uitbuiting, bevinden zich vaak in een situatie van angst, afhankelijkheid, geweld en psychische onderdrukking. Wanneer dader en slachtoffer met elkaar gehuwd zijn of een relatie hebben, vormt die verbondenheid een enorme belemmering om hulp te zoeken of aangifte te doen. Zij worden gevangen gehouden door de dader én door een wet die hun situatie niet erkent.

En laten we helder zijn:

Een slachtoffer gaat naar de politie omdat zij slachtoffer is van een strafbaar feit uit het Wetboek van Strafrecht, niet omdat ooit een motie door de Tweede Kamer is aangenomen. Alleen een duidelijke wettelijke strafbaarstelling biedt bescherming, recht en erkenning.

De door de minister genoemde strafbepalingen dekken naar ons oordeel de specifieke realiteit van huwelijkse uitbuiting in Nederland onvoldoende. Het gaat hier niet om huwelijkse gevangenschap, maar om situaties van gedwongen isolement en structureel misbruik van afhankelijkheid binnen een huwelijk. Deze vorm van uitbuiting wordt in de praktijk zelden herkend of vervolgd, juist omdat de huidige artikelen (237f en 284 Sr) te algemeen en te beperkt zijn.

Het ontbreken van een specifieke strafbaarstelling leidt tot gebrekkige rechtszekerheid voor slachtoffers en biedt onvoldoende handvatten voor opsporing en vervolging. Daarbij komt dat dit delict, wanneer het wordt gepleegd door Nederlandse onderdanen, grensoverschrijdend kan zijn. Door huwelijkse uitbuiting expliciet onder te brengen binnen de mensenhandelbepaling, kunnen ook Nederlandse daders die dit delict transnationaal plegen, strafbaar gesteld worden voor hun in het buitenland begane handelingen. Zoals ook de Tweede Kamerleden Van Nispen en Boomsma in hun kamerbreed aangenomen motie hebben benoemd.

Een novelle, die expliciet maakt dat gedwongen isolement en misbruik van afhankelijkheid binnen het huwelijk onder uitbuiting vallen, zou de wet verduidelijken en aansluiten bij de verplichtingen die voortvloeien uit het CEDAW-verdrag en het Verdrag van Istanbul. Bovendien zou het een krachtig signaal zijn dat ook in de privésfeer uitbuiting niet wordt getolereerd. Wij begrijpen dat een novelle een zwaar instrument is, maar juist vanwege de ernst en de structurele aard van huwelijkse uitbuiting is het gerechtvaardigd om die mogelijkheid te overwegen.

Huwelijkse uitbuiting is een ernstige schending van de menselijke waardigheid en het recht op zelfbeschikking. Het is mensenhandel en Nederland heeft onder het Verdrag van Istanbul, het VN-Vrouwenverdrag (CEDAW) en het Palermo Protocol de plicht om ook deze vorm van uitbuiting te bestrijden. Het niet expliciet strafbaar stellen van huwelijkse uitbuiting is daarmee niet slechts een gemiste kans, maar een schending van internationale verplichtingen.

Bovendien bestaat er een directe samenhang tussen huwelijkse uitbuiting en femicide. Een onderwerp waar de samenleving en de politiek samen optrekken in verontwaardiging dit afschuwelijk verschijnsel te voorkomen. Vrouwen die structureel aan huwelijkse uitbuiting worden onderworpen binnen een relatie, lopen een aanzienlijk groter risico om uiteindelijk slachtoffer te worden van dodelijk geweld. Een expliciete strafbaarstelling is daarom niet alleen een juridisch instrument, maar ook een essentieel middel voor preventie en bescherming van leven.

Met een novelle kan de regering deze fout voor eens en voor altijd herstellen. Daarmee doet Nederland recht aan zijn internationale verplichtingen én aan de vrouwen en meisjes die dagelijks leven in een situatie van uitbuiting binnen een huwelijk of relatie.

De verantwoordelijkheid ligt nu bij de commissie. Wij hopen dat de commissie deze kans niet voorbij laat gaan. Onze oproep is dan ook: Herstel de fout. Erken huwelijkse uitbuiting als mensenhandel. Bescherm deze vrouwen: in wet, recht en waardigheid.

Hoogachtend,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

Femmes for Freedom | Defending Girls and Women's Rights

Jan van Nassastraat 102

2596 BW Den Haag
+31 (0)70 362 65 06

www.femmesforfreedom.com

Connect with us on [Facebook](#) and [Twitter](#)

--

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

Femmes for Freedom | Defending Girls and Women's Rights

Jan van Nassastraat 102

2596 BW Den Haag
+31 (0)70 362 65 06

www.femmesforfreedom.com

Connect with us on [Facebook](#) and [Twitter](#)

--

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

Femmes for Freedom | Defending Girls and Women's Rights

Jan van Nassastraat 102

2596 BW Den Haag
+31 (0)70 362 65 06

www.femmesforfreedom.com

Connect with us on [Facebook](#) and [Twitter](#)

Erkenning en Bestrijding van Domestic Servitude en Huwelijks Uitbuiting in Nederland

In het nieuwe wetsvoorstel dat naar de Kamer is gestuurd over de modernisering van het mensenhandelartikel, wordt huwelijks uitbuiting nergens genoemd. Vandaar dat ik om uw aandacht vraag voor onderstaande zienswijze van Femmes for Freedom (FFF).

Domestic servitude, ook bekend als huwelijks uitbuiting, is een vorm van mensenhandel en uitbuiting die binnen het nieuwe wetsvoorstel van de regering erkend kan worden.

Belangrijke juridische kaders, zoals artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht, evenals internationale verdragen zoals het Verdrag van Istanbul en het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW), spelen een cruciale rol in de erkenning en bestrijding van deze misstanden. Daarnaast wordt domestic servitude ook erkend onder het Palermo Protocol, dat zich richt op de preventie, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, vooral vrouwen en kinderen.

Het is belangrijk om domestic servitude en huwelijks uitbuiting in één adem te noemen, omdat domestic servitude in alle bovengenoemde internationale stukken (Verdrag van Istanbul, CEDAW en het Palermo Protocol) wel als mensenhandel wordt erkend. Dit maakt het des te onbegrijpelijker waarom huwelijks uitbuiting, dat dezelfde kenmerken van dwang en uitbuiting (binnen het huwelijk) heeft, niet op dezelfde manier wordt erkend binnen de Nederlandse wetgeving.

Artikel 273f Wetboek van Strafrecht

Artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht is specifiek gericht op het bestrijden van mensenhandel en omvat verschillende vormen van uitbuiting, waaronder domestic servitude en huwelijks uitbuiting. Het artikel criminaliseert activiteiten zoals het werven, vervoeren, overbrengen, huisvesten of opnemen van personen met het oog op uitbuiting, waarbij dwang, misleiding of misbruik van een kwetsbare positie wordt gebruikt.

Belangrijke aspecten van artikel 273f:

1. **Schuldig maken aan mensenhandel:**
 - Het werven, vervoeren, overbrengen, huisvesten of opnemen van een persoon met gebruik van dwang, geweld, afpersing, fraude, misleiding of misbruik van een kwetsbare positie met het oogmerk van uitbuiting.
 - Het dwingen of bewegen van een ander tot arbeid of diensten onder bovengenoemde omstandigheden met het oogmerk van uitbuiting.
2. **Strafrechtelijke vervolging:**
 - Daders kunnen worden gestraft met gevangenisstraffen tot twaalf jaar of hogere straffen afhankelijk van de omstandigheden, zoals samenwerking met anderen of het veroorzaken van zwaar lichamelijk letsel of de dood.

Verdrag van Istanbul

Het Verdrag van Istanbul (Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld) biedt een robuust kader voor de erkenning en bestrijding van domestic servitude en huwelijks uitbuiting. Artikel 4 van het

verdrag vereist dat staten alle vormen van geweld tegen vrouwen, inclusief economische uitbuiting zoals domestic servitude, voorkomen, onderzoeken en bestraffen.

Relevante bepalingen:

1. **Definitie en preventie van geweld tegen vrouwen:**
 - Het verdrag erkent huiselijk geweld en andere vormen van geweld tegen vrouwen, inclusief economische uitbuiting zoals domestic servitude en huwelijks uitbuiting.
 - Het legt de nadruk op preventie door middel van onderwijs en publieke bewustwording.
2. **Bescherming en ondersteuning van slachtoffers:**
 - Staten moeten adequate beschermingsmaatregelen en ondersteuningsdiensten bieden, zoals veilige opvang en juridische hulp.
3. **Strafrechtelijke bepalingen:**
 - Het verdrag verplicht staten om alle vormen van geweld tegen vrouwen, inclusief domestic servitude en huwelijks uitbuiting, strafbaar te stellen.

VN-Vrouwenverdrag, CEDAW (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women)

Het CEDAW-verdrag richt zich op de uitbanning van discriminatie tegen vrouwen en het bevorderen van gelijkheid, en is ook van groot belang bij de erkenning en bestrijding van domestic servitude en huwelijks uitbuiting. Algemene Aanbeveling 19 van het CEDAW-comité specificereert dat gendergerelateerd geweld, waaronder uitbuiting, als een vorm van discriminatie tegen vrouwen moet worden beschouwd.

Relevante bepalingen:

1. **Uitbanning van discriminatie:**
 - CEDAW verplicht staten om alle vormen van discriminatie tegen vrouwen uit te bannen en gelijke rechten te waarborgen.
2. **Maatregelen tegen geweld en uitbuiting:**
 - Het verdrag benadrukt de noodzaak om vrouwen te beschermen tegen geweld, inclusief huiselijk geweld en economische uitbuiting.
3. **Economische en sociale rechten:**
 - Staten moeten ervoor zorgen dat vrouwen gelijke behandeling in werk en economische activiteiten krijgen, en dwangarbeid en uitbuiting bestrijden.
4. **Toezicht en rapportage:**
 - Staten moeten regelmatig rapporteren over de voortgang van de implementatie van CEDAW en de maatregelen tegen discriminatie en geweld.

Palermo Protocol

Het Palermo Protocol, officieel het Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, erkent domestic servitude expliciet als een vorm van mensenhandel. Het protocol definieert mensenhandel als "the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power

or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation."

Dit omvat ook "the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs."

Erkenning van Domestic Servitude en Huwelijkse Uitbuiting als Mensenhandel

Tijdens de intelligente lockdown zaten velen van ons thuis opgesloten. Voor 'verborgen vrouwen' geldt dit altijd. Voor deze vrouwen, vaak met een migratieachtergrond of als huwelijksmigrant, is de lockdown een permanente realiteit waarin ze geen bewegingsvrijheid hebben en voortdurend gecontroleerd worden. Ze worden opgesloten, mishandeld en als huisslaaf uitgebuit. Dit soort gevallen illustreren de noodzaak van specifieke wetgeving om deze vorm van uitbuiting aan te pakken.

Voorbeelden zoals [5.1.2.e](#) [een Pakistaanse huwelijksmigrant](#) die werd opgesloten en mishandeld door haar man en schoonfamilie, en [5.1.2.e](#) een Marokkaanse vrouw die gedwongen werd haar inkomen af te staan en thuis als huisslaaf werkte, laten zien hoe ernstig deze situaties kunnen zijn. Deze vrouwen leven in constante angst en onderdrukking en hebben vaak geen toegang tot hulp of ondersteuning.

Mensenhandel en Wettelijke Erkenning

Experts zien domestic servitude en huwelijkse uitbuiting als vormen van mensenhandel, maar er is veel ambtelijke weerstand. Deze vormen van uitbuiting worden momenteel zelfs niet meegenomen in het nieuwe wetsvoorstel over mensenhandel. Dit gebrek aan erkenning belemmert de effectieve aanpak van deze misstanden en laat slachtoffers zonder adequate juridische bescherming.

Het belang van erkenning wordt onderstreept door rechterlijke uitspraken zoals [ECLI:NL:RBDHA:2015:996](#), waar een man en zijn partner schuldig werden bevonden aan de uitbuiting van hun nichtje. Het slachtoffer, een kwetsbaar meisje dat naar Nederland kwam zonder de taal te spreken of de gewoontes te kennen, werd gedwongen tot huishoudelijke werkzaamheden en verzorgde de andere kinderen in het gezin, terwijl zij werd mishandeld en bedreigd. Bovendien wordt uitbuiting binnen de huiselijke kring ook als mensenhandel erkend in de Dadermonitor Mensenhandel 2015-2019, zie:

Ook kan arbeidsuitbuiting van minderjarigen plaatsvinden in huiselijke kring. Een voorbeeld hiervan kan worden gevonden in de uitspraken van de Hoge Raad over een man en een vrouw die zijn veroordeeld voor de uitbuiting van hun minderjarige nichtje.⁷³ Het meisje kwam oorspronkelijk uit Turkije en verbleef illegaal in Nederland. Gedurende de jaren dat ze bij de verdachten verbleef, verrichtte ze vele huishoudelijke taken en zorgde ze voor de kinderen van de verdachten. Zelf sprak ze de Nederlandse taal niet, ging ze niet naar school en kreeg ze geen medische zorg. De grens van datgene wat van een kind binnen een gezin mag worden verwacht, was hier in ruime mate overschreden.

[Een recente zaak die dit benadrukt](#), is die van een 83-jarige vrouw die samen met haar dochter een andere vrouw jarenlang als huisslaaf hield. De 83-jarige vrouw kreeg een hogere straf omdat zij samen met haar dochter een vrouw in een situatie van uitbuiting hield, waar zij gedwongen werd om allerlei huishoudelijke werkzaamheden te verrichten zonder enige vrijheid. Dit vonnis laat zien dat er wel degelijk juridische gronden zijn om dergelijke uitbuiting aan te pakken, maar toch ontbreekt de erkenning van huwelijkse uitbuiting als een specifieke vorm van mensenhandel in de wet.

Beide voorbeelden laten zien dat het lot als huisslaaf als uitbuiting en een vorm van mensenhandel wordt gezien, behalve als dit je binnen het huwelijk overkomt. Vandaar dat er specifieke erkenning nodig is als je als huisslaaf wordt uitgebuit binnen het huwelijk. Het is onbegrijpelijk waarom huwelijkse uitbuiting nog steeds niet wordt erkend als mensenhandel, ondanks de duidelijke aanwijzingen en rechterlijke uitspraken die deze vorm van uitbuiting in andbevestigen.

Historische Parallelen en Wetswijzigingen

De situatie doet denken aan de vroege jaren negentig, toen verkrachting binnen het huwelijk nog niet strafbaar was. Pas door de inzet van feministen werd dit vergrijp in 1991 opgenomen onder het bestaande wetsartikel. Op dezelfde manier moet domestic servitude en huwelijkse uitbuiting nu specifiek worden opgenomen binnen het bestaande mensenhandelartikel. Dit zou een belangrijke bijdrage leveren aan de vrijheid, veiligheid, gezondheid en emancipatie van migrantenvrouwen.

Aangenomen motie SP-VVD

Derhalve zijn we enorm blij met [de motie van Tweede Kamerleden Jeroen van Wijngaarden \(VVD\) en Jasper van Dijk \(SP\)](#) waarin zij de regering verzoeken te onderzoeken op welke manier huwelijkse uitbuiting in de wet geregeld kan worden. In 2020 is deze motie ingediend en de regering heeft na vier jaar nog steeds niet inhoudelijk gereageerd. Ook is het niet meegenomen in het nieuwe wetsvoorstel over mensenhandel. Dit gebrek aan actie is onbegrijpelijk en onaanvaardbaar. Het laat zien dat de bescherming en rechten van de slachtoffers van domestic servitude en huwelijkse uitbuiting niet serieus worden genomen door de overheid. Deze vrouwen blijven gevangen in een systeem dat hen in de steek laat.

Aanpak van Seriële Uitbuiters en Voorlichting en Preventie

Naast de algemene erkenning van domestic servitude en huwelijkse uitbuiting, moet er ook specifieke aandacht komen voor mannen die herhaaldelijk trouwen en hun partners naar Nederland halen om hen vervolgens op te sluiten en uit te buiten. Seriële uitbuiters moeten krachtig worden aangepakt. [Het is onaanvaardbaar dat dergelijke praktijken nog steeds plaatsvinden zonder dat er effectieve maatregelen worden genomen om deze daders te stoppen.](#) De wet moet worden aangepast om ervoor te zorgen dat deze mannen strafrechtelijk vervolgd kunnen worden en dat slachtoffers de bescherming en steun krijgen die ze nodig hebben.

In 2018 werkte het ministerie van Buitenlandse Zaken samen met Femmes for Freedom om huwelijksmigranten al in de landen van herkomst te waarschuwen. Huwelijksmigranten die

hun visa op Nederlandse ambassades ophaalden, kregen de [flyer 'Voorkom opsluiting in je huis' in hun eigen taal overhandigd.](#) Deze inspanning duurde twee jaar omdat de toenmalige directie het belangrijk vond. Helaas heeft de nieuwe directeur hier niets mee gedaan. Het is essentieel dat deze initiatieven worden doorontwikkeld en opgepakt. [Bovendien werden de 'Ontsnap uit je huis' flyers ook verspreid bij sommige informatiepunten in grote steden.](#) Het is van cruciaal belang dat vrouwen die in een situatie van afhankelijkheid en huwelijkse uitbuiting terecht kunnen komen, vooraf worden ingelicht over de signalen en hoe ze zichzelf kunnen redden. Voorkomen is immers beter dan genezen. Juist NGO's zoals FFF kunnen op het gebied van voorlichting een enorme bijdrage leveren.

Conclusie

Domestic servitude en huwelijkse uitbuiting moeten erkend worden als vormen van mensenhandel binnen de Nederlandse wet. Artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht biedt een juridisch kader, maar de implementatie moet worden versterkt en uitgebreid. Het

Femmes for Freedom

Advocacy and Women's Rights

Verdrag van Istanbul en CEDAW bieden belangrijke internationale normen en verplichtingen die de Nederlandse wetgeving kunnen ondersteunen en versterken. Zonder structurele aandacht en verdere maatregelen zal de permanente lockdown voor deze verborgen vrouwen nooit eindigen. Het is tijd dat de Nederlandse politiek deze misstanden serieus neemt en de nodige stappen onderneemt om deze vrouwen te beschermen en de daders te vervolgen.